

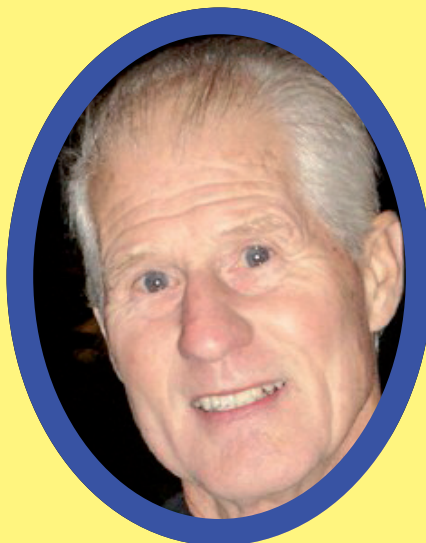

**Äldsta
olympiern**

fyller 100

**Guld-
William**

fyller 80

**Sune
Sylvén**

ny skribent

Vid SOF-årsmötet och Kulturnatten:

Anders Borgström berättar om Erik Lemming

ORDFÖRANDEN HAR ORDET:

Sedan förra numret så har Rom fallit bort, nu är det bara fem städer som tävlar om att få arrangera sommar-OS 2020. Det är Doha i Qatar, Istanbul, Madrid, Baku i Azerbajdzjan och Tokyo. I september 2013 vet vi svaret på vem som vinner den tävlingen.

Ett ungdoms-OS har genomförts i januari nere i Innsbruck. Magdalena Fjällström tog ett alpint guld liksom flicklaget i ishockey. Jonna Sandling hämtade hem ett silver i sprint fristil och Fredrik Bauer fick motsvarande valör i Super G. Sverige fick också många fina topp-6 placeringar.

Allt det här kommer att bli olympisk historia med tiden, men är i detta nu i allra högsta grad framtid och nutid, men visst ska man väl kunna läsa om det här också i SOF Bulletinen idag.

Det här resonemanget ger mig anledning att återkomma till en fråga som jag tog upp i julnumret. Det gäller vår förenings namn. Jag hade fått några indikationer på att just ordet ”olympiahistoriker” kanske kunde ”skrämma bort” tänkbara medlemmar som ”bara” var intresserade av den olympiska tanken och olympiska spel i största allmänhet, men inte kände att de kvalificerade sig för epitetet ”olympiahistoriker”.

Gensvaret från Er medlemmar blev mycket större än vad jag hade väntat mig. Jag har fått mail och telefonsamtal från ett tjugotal personer. Alla positiva till ett namnbyte – jag är medveten om att det kanske är just de som är positiva som hör av sig, men likafullt så var den argumentation för ett namnbyte så stark, så det kan kanske vara värt att pröva frågeställningen på årsmötet.

Allt detta i akt och mening för att kunna bredda basen för vår medlemsrekrytering. Om vi antar att vårt nya namn skulle bli ”Sveriges Olympiavänners Förening”, så kan vi ju ha kvar namnet på vår tidning SOF Bulletinen. Vi gör heller ingen logisk kullerbytta; för en ”olympiahistoriker” utgår jag ifrån också är en ”olympiavän”, medan det motsatta förhållandet inte är en självklarhet.

Det finns alltså all anledning att gå på årsmötet och göra Din röst hörd. Årsmötet hålls på Riksidrottsmuseet onsdagen den 21 mars klockan 18.00.

Före detta landslagsledaren i friidrott Anders Borgström kommer att kåsera om vår förste individuella guldolympier Eric Lemming.

Klubbmästare Börje Larsson kommer att servera en ”matig” smörgås eller något liknande plus dryck. Allt till självkostnadspris – det blir inte över 100 kronor totalt!

Vi måste veta hur många som kommer och som vill ha den här förtäringen – därför gäller;

Anmäl senast den 18 mars om Ni vill ha något att äta till T.L.Persson@hotmail.com eller ring 070-1472153.

Ytterligare aktiviteter på årsmötet.

”Vägledning till SOLSKENSOLYMPIADEN” heter den bok som Sveriges Centralförening för Idrottens Främjande ger ut med anledning av 100 års-jubileet av Stockholms-OS.

I bokhandeln kommer boken att kosta cirka 380 kronor. Vi har efter kontakt med Centralföreningen fått möjlighet att sälja den direkt på årsmötet för endast 180 kronor.

Anmäl även här om Ni önskar köpa boken till T.L.Persson@hotmail.com senast 18 mars.

Obs! Ni måste hämta ut boken i samband med årsmötet. Vi skickar INTE ut den. Porto+emballage skulle kosta mer än 100 kronor. Boken är m.a.o. rejält tung!

Nytt och gammalt. Det nya är att vi kan hälsa Sune Sylvén välkommen som skribent i Bulletinen! Mycket, mycket roligt! Det gamla är det vanliga, likt Cato om Kartago; värva en god vän till SOF! Idealiskt och lagom stort skulle vara om vi kunde bli 500 medlemmar!

Vi är på god väg vi är omkring 400 medlemmar nu! Tänk 2007 var vi cirka 175 – medlemskurvan har helt perfekt riktning!! ...också mycket, mycket roligt!

Tommas Persson

SOF-bulletinen

Organ för Sveriges
Olympiahistorikers
Förening.

Föreningen bildades
3 mars 1986.

Nr 1 2012 är nummer 90
räknat från start.

Redaktör och ansvarig
utgivare:

Thord Eric Nilsson
thorderic.nilsson@op.se

I redaktionen även
Tommy Wahlsten

Pressläggning 6 mars
Nästa nummer kommer i
juni

Detta nummer innehåller

<p>2 Ordförandens ord
<i>Tomas Persson</i></p> <p>3 Innehåll, adresser</p> <p>4 Från min horisont
<i>Thord Eric Nilsson</i></p> <p>5 Lemming-kåseri vid
årsmötet och under
kulturnatten</p> <p>6-7 Årsmötesformalia
<i>Örjan Westberg</i></p> <p>8-10 Det var så det
började i SOF
<i>Ove Karlsson</i></p> <p>11-12 SOF-styrelse mm
under 25 år
<i>Bengt Ekstedt</i></p> | <p>13-16 OS ett ordnat kaos
<i>Sune Sylvén</i></p> <p>17-25 Den Olympiska
familjen
jubilarer - avlidna
<i>Tommy Wahlsten</i></p> <p>26 Medlemsnytt
nya - jubilerande</p> <p>27 Oktett hade full pott
i pristävlingen
<i>Tommy Wahlsten</i></p> <p>28 Kickan 100, äldre än
OS i Stockholm
<i>Tommy Wahlsten</i></p> |
|---|---|

SOF:s styrelse

SOF:s plusgiro 54 14 10 - 7

Ordförande: Tomas
Persson, Bredmansgatan 7B,
752 24 Uppsala
018-50 39 03 (b)
070-147 21 53
T.L.persson@hotmail.com

Vice ordförande: Tommy
Wahlsten, Lillegårdsvägen
29 C, 541 42 Skövde
0500-48 16 66 (b)
0705-39 80 42
tommy.c.a@telia.com

Kassör: Äcke Ohlsson,
Blommensbergsvägen 178,
126 52 Hägersten
08-744 45 71 (b), 08-699 63
58 e. 08-556 068 92, acke.
ohlsson@stff.se

Sekreterare: Örjan West-
berg, Konstgutarvägen 10,
121 44 Johanneshov
08-815670 (b), 08-6996354,
0708-62 73 04,
orjan.westberg@bordtennis.
rf.se

Ledamöter: Bengt Ekstedt,
Aspstigen 6,
168 69 Bromma
08-26 99 72 (b)
0729-465666, bengt.
ekstedt@bredband.net

Börje Larsson, Skogsövägen
12 C, 133 33 Saltsjöbaden
08-7170911 070-3280019
a-c.konsult@telia.com

Redaktör SOF-bulletinen:
Thord Eric Nilsson,
Hjortronvägen 19, 831 62
Östersund
063-512433 (b)070-5124335
thorderic.nilsson@op.se

SOK:s representant:
Björn Folin, Storängens
strandväg 20, 131 41 Nacka
08-7165132 (b)
08-402 68 05 (SOK)
0708-55 93 57,
bjorn.folin@sok.se

Hedersordförande:
Ture Widlund Torsgatan 56,
113 37 Stockholm

FRÅN MIN HORISONT:

Väntat nej - men litet för tidigt

Regeringens (?) nej till planerna på OS i Östersund-Åre var ingen överraskning, men kom oväntat tidigt och utan att någon riktig ansökan om garanti gjorts. Miniförstudien borde ha fått slutföras. Den hade visat att ett rent jämtländskt OS är orealistiskt.

Själv blev jag uppringd för drygt en vecka sedan av Vasaloppssegraren Anders Larsson. Som anställd i en konsultbyrå ville han ha min syn på var man skulle placera Östersunds skidstadion när den nuvarande kombinerade skid- och skidskyttestadion bara kan användas till en sport. Jag sitter nämligen i en politisk grupp för planering av stadion inför kommande VM i skidskytte och världscuptävlingar i längdåkning.

Efter samtalet kom jag underfund med vilken skillnad det var mellan Östersunds första men tidigt släckta OS-planer och de som optimistiska politiker applåderar nästan ett halvsekel senare.

I de mellanliggande kampanjerna, för 1994, 1998 och 2002, hade väl även jag för optimistisk syn. Men bortsett från den nytta Lillehammer hade av grannstäderna Gjøvik och Hamar (samt närheten till Oslo), hade Östersund ett bättre utgångsläge än Lillehammer inför 1994. Redan då hade dock spelen växt och har sedan växt undan för undan.

För spelen 2022 skulle Östersund behöva förstärka hotellkapaciteten enormt. På det området är tillfälliga lösningar mer ekonomiska än det som måste ordnas på anläggningssidan.

Östersund skulle behöva en invigningsarena, kanske samma som skidstadion, med kapacitet för 30 – 40 000 åskådare. Den moderna fotbollsarenan klarar 5 000 med vissa expansionsmöjligheter. Skidskyttet behöver bara de kompletteringar som görs för ett VM. Skridskoarenan inomhus (!) måste bli tillfällig, liksom två ishallar med kapacitet för 10 000 åskådare, den som nu byggs, för c:a 2 500 åskådare, kan möjligen nyttjas som curlinghall. Men det skulle krävas ytterligare en hall i Åre eller Östersund. Alla dessa har ingen framtid i Östersund utan måste rivras eller säljas (på blocket??...). Detsamma gäller hoppbackarna.

Tidigare tilltänkta medialokaler (då kanske bland OS-historiens bästa) har fått ny verksamhet

Åre är bra rustat hotellmässigt, kanske tillräckligt för att var "OS-filial", men OS-programmet kräver separata anläggningar för de nya grenarna snowboard, skicross, freestyle och slopestyle. Bob- och rodel hade väl också byggts i Åre. OS-byn med aktiva skulle vara lättare än i Östersund, även om staden också behöver nya bostadsområden.

Annat var det i planerna för 1976. Hade vi fått de spelen (som Denver fick och sedan avstod) hade vi fått anläggningar som ännu inte fanns i Östersund. Kombinationen för skidskytte och längd var fortfarande möjlig, skridskoarenan (då utomhus) hade gett Östersund konstfruset för skridsko (och bandy som får konstfruset för 2013), samt en ishall (som Östersund annars fick först på 70- talet). Ishall nummer två hade man måst konvertera till annat bruk. Hoppbackarna hade varit lika tvivelaktiga och bekymmersamma som de nu är för Falun, men då hade riksskidstadion blivit i Östersund,

OS-by och hotell hade bara blivit en tidigareläggning av vad som annars hänt efter planeringsåret 1968. I Åre hade man bara behövt bygga det som redan är byggt och Hammarstrand hade fått ett lyft med fortsatt bob och rodel. Kostnaderna på den tiden var på en annan nivå och kakylerade TV-intäkter fördubblades.

Östersund fick fina siffror i vissa undersökning (provomröstning). Vi vet aldrig vad IOC slutligen sagt, men hade det inte gått vägen hade det kanske gjort det 1984 med fortfarande rimliga kostnader.

Men den gången var det s-regeringen med Gunnar Sträng och Gunnar Lage som största nej-sägare sa nej. Det har blivit flera nej på vägen – även från SOK. Nuvarande nej är inte förankrat i alla allianspartierna. "Norrländsdiskriminering" säger en del i klagomuren.

Många av er vet att jag gärna ser att Stockholm tar bollen – eller rättare sagt pucken. Men miniförstudien får gärna slutföras. Oavsett vem som nu betalar OS-planernas begravningskostnader.

Thord Eric Nilsson

ETT FÖREDRAG I TIDEN

2012 kommer i mycket att handla om 100-årsjubileet av "Solskensolympiaden" Vad passar då bättre än att vi vid

ÅRSMÖTET

i Riksidrottsmuséet
onsdagen den 21 mars

kl 18.00

har ett föredrag om en av de största då - och genom alla tider

ERIC LEMMING

Tidigare förbundskaptenen Anders Borgström berättar om Erik Lemming. Anders är idrottshistoriker och spjutkastare. .specialtränare.,

Anmäl till T.L.Persson@hotmail.com eller 070-1472153 senast 18 mars om Ni vill ha;

- lättare förtäring och dryck efter årsmötet (självkostnadspris)
- köpa boken "Vägledning till Solskensolympiaden" (Obs! måste avhämtas i samband med årsmötet)

Se detaljerad info om förtäring och bokköp på sidan 2.

BOKRELEASEPARTY

Direkt före årsmötet

mellan 16.45 och 17.45

En annan bok om OS 1912 presenteras då:

"Stockholmsolympiaden 1912"

Dagordning vid årsmötet 2012

Dag: Onsdagen 21 mars. Tid: 18.00.

Plats: Riksidrottsmuséet, Stockholm.

- 1) Fråga om stadgeenlig kallelse
- 2) Val av ordförande för mötet
- 3) Val av sekreterare för mötet
- 4) Val av två justeringsmän tillika rösträknare för mötet
- 5) Fastställande av röstlängd
- 6) Fastställande av dagordning
- 7) Styrelsens verksamhetsberättelse
- 8) Revisorernas berättelse
- 9) Ansvarsfrihet för styrelsen
- 10) Styrelsens förslag till verksamhetsplan
- 11) Fastställande av medlemsavgift för 2013
- 12) (a) Stadgeändringsförslag (andra läsningen)
 - Nuvarande stadga §12; ”Val av ordförande (varje jämnt år) och ”Eventuellt kompletteringsval av ordförande (udda år).
 - Förslaget som godkändes i en första läsning vid årsmötet 2011 var att dessa två strecksatser strykes och ersättes med: ”Val av ordförande varje år”.
- (b) Val av ordförande för en tid av ett år
- 13) Val av tre styrelseledamöter för en tid av två år
- 14) Val av revisor för en tid av två år
- 15) Val av valberedning (två personer)
- 16) Ärenden anmälda av styrelsen
- 17) Ärenden anmälda av medlemmar
- 18) Avslutning

Förslag till verksamhetsplan 2012

Styrelsen tycker inte det finns anledning att göra några större ingrepp i verksamheten. Däremot föreslår vi att föreningsnamnet under SOF-flagg i fortsättningen uttyds Sveriges Olympiavänners Förening, inte Sveriges Olympiahistorikers Förening.

SOF-Bulletinen ska fortsätta att komma ut fyra gånger per år, vi ska värna om de goda relationerna till Sveriges Olympiska Kommitté, Sveriges Olympiska Akademi och Riksidrottsmuséet och vi

ska ha som strävan att kalla till två årliga allmänna sammankomster med starka personligheter som gästtalare.

Vidare ska vi – eller rättare sagt en av styrelsen tillsatt kommitté om tre personer – fastställa regler för Hall Of Fame.

Genom mun-mot-mun-metoden och utdelning av blad med SOF-fakta ska föreningen försöka locka ännu fler medlemmar. Mot 500, även om vi inte når dit redan i år eller ens nästa.

Verksamhetsåret 2011

För ett år sedan skrev vi att vindarna som blåste genom föreningen kändes friska och hälsosamma.

Det var inget tomt prat. När år 2011 var på väg att gå över i 2012 uppnådde vi nästan vårt mål att passera 400 betalande medlemmar. Bra så, allt går åt rätt håll.

Årets stora begivenheter blev enligt styrelsen precis så lyckosamma som vi hade hoppats på.

Den första inföll tisdagens 22 mars efter årsmötet på Idrottsmuseet. Vi fick en kväll med cykelkungar som Gösta Fåglum Pettersson, Bernt Johansson, Jupp Ripfel, Curre Söderlund och, ej att förglömma, 81-åriga Nordpilen Axel Ögren. Med hjälp av guiden Thure Petersson upplevde vi hisnande färder och dråpliga episoder ute i stora, vida världen.

Den andra inföll onsdagen 23 november då vi samlades till jubileumsaftonen i Tranebergsstugan i skuggan av bron med samma namn. Talen från grundare av 25-åriga SOF och uppvaktande gäster kryddades med en 55-årig tjurskalle som förvandlats till en första klassens mysgubbe. Han heter Thomas Wassberg och vägrar än i dag ta emot den guldmedalj, Svenska Dagbladets, han gjorde sig förtjänt av 1980. Men visst kände vi att han vacklade i sin envishet, profilen från Lennartsfors?

Nåja, utöver de två träffarna med god medlemsnärvaro har styrelsen haft två protokollförda möten och kontinuerlig kontakt per telefon och mejl.

Ordförande Tomas Perssons inlägg i SOF-Bulletinen om namnbyte utlöste stor energi hos flera medlemmar. Många ansåg att ordet "Olympiahistoriker" skrämmer något, därför ser styrelsen gärna ett nytt namn lydande "Sveriges Olympiavänners Förening", möjligen mindre pretentiöst. I grunden förändrar det egentligen ingenting och vi kan behålla den inarbetade förkortningen SOF.

SOF-Bulletinen har funnit sin form och vi, eller kanske snarare redaktör Thord-Eric Nilsson, släppte ifrån sig fyra nummer även under 2011. 2009 räknade vi till totalt 172 sidor, 2010 till 200 efter ett 68-sidigt andra nummer och 2011 blev det totala sidantalet 176 med fördelningen 44, 52, 44 och 36.

Biblioteksfrågan som vi ägnat en del tid åt är inte slutligen löst. Men vi ger inte upp och hoppas kunna lämna ett positivt besked innan det nya verksamhetsåret är till ända.

SOF är och förblir alla dess medlemmar.

Tack för att ni erlägger medlemsavgiften som gör att vi kan utvecklas ett litet steg för varje år.

STYRELSEN I SVERIGES OLYMPIAHISTORIKERS FÖRENING

Tomas Persson, ordförande

Örjan Westberg, sekreterare

Bengt Ekstedt, medlemsvårdare

Thord Eric Nilsson, redaktör SOF-Bulletinen

Tommy Wahlsten, vice ordförande

Äcke Ohlsson, kassör

Börje Larsson, klubbmästare

Björn Folin, SOK:s representant

OVE KARLSSON SEKR 1986-88:

Det var så här det började i vår 26-åriga förening

Tillkomsten av Sveriges Olympiahistorikers Förening inleddes med en rad sonderingar av skilda slag. Ture Widlund lade 1985 fram förslag om en förening motsvarande Svenska idrottshistoriska föreningen (SVIF, bildad 1976) och Sveriges Fotbolls Statistiker (SFS, bildad 1983; sedan 1998 Sveriges Fotbollshistoriker och Statistiker).

Efter kontakter mellan främst Widlund, Rooney Magnusson och Ove Karlsson – de två senare med erfarenheter av arbete i såväl nationella som internationella sammanslutningar – träffades Kim Bengtsson, Lennart Dahllöf, Karlsson, Sven-Ulf Pettersson, Ulf Pettersson och Widlund 25 nov. 1985 i Idrottens Hus, Farsta.

Sextetten gjorde sig till arbetsgrupp, vilken kartlade intresset och kontaktade potentiella medlemmar.

Planerna tog fastare form, och ett upprop skickades under senare hälften av januari 1986 till bl.a. runt 40 massmedieföretag (press, radio, tv), de 15 klubbarna i Svenska Sportjournalistförbundet (SSF), ett hundratal privatpersoner, berörda (olympiska) specialförbund, Föreningen RV (Riksidrottens Vänner), SVIF, Sveriges Centralförening för Idrottens Främjande (SCIF), SFS samt – för kännedom – Sveriges Olympiska Kommitté (SOK) och enskilda representanter för SOK.

Bildandet

Uppropet, i form av en pressrelease som gick ut över bl.a. Tidningarnas Telegrambyrå (TT), återgavs helt eller delvis i flera tidningar, tidskrifter och föreningsmeddelanden.

De som anmälde sitt intresse fick inbjudan (inkl. förslag till dagordning och stadgar) till det möte vid vilket SOF skulle bildas.

Mötet ägde rum måndagen den 3 mars 1986, kl. 19.15–22.46, på klassisk olympisk mark, Stockholms Stadion (Klocktornet). Det formella bildandet av SOF klubbades kl. 19.36 av mötesordföranden Ture Widlund.

(Liksom vid flera möten de följande två åren höll vi till i lokaler tillhörande Centalföreningen.)

Elva personer deltog, utöver Widlund även Kim Bengtsson, Lennart Dahllöf, Ove Fröberg, Bengt Holmberg, Stefan Isacson, Anders Janson, Ove Karlsson, Sven-Ulf Pettersson, Ulf Pettersson och Reino Sepp.

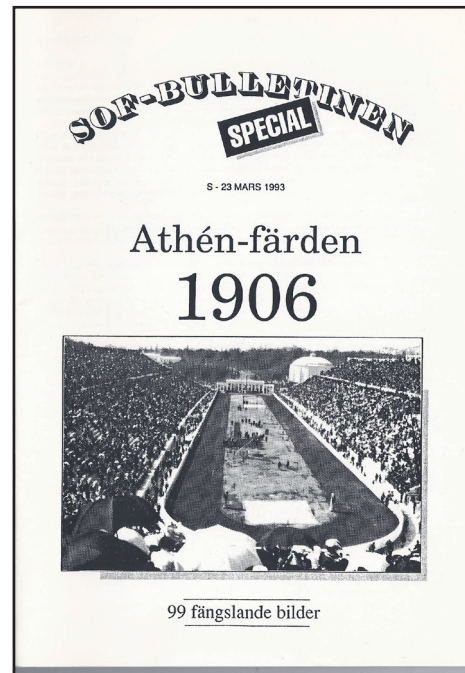
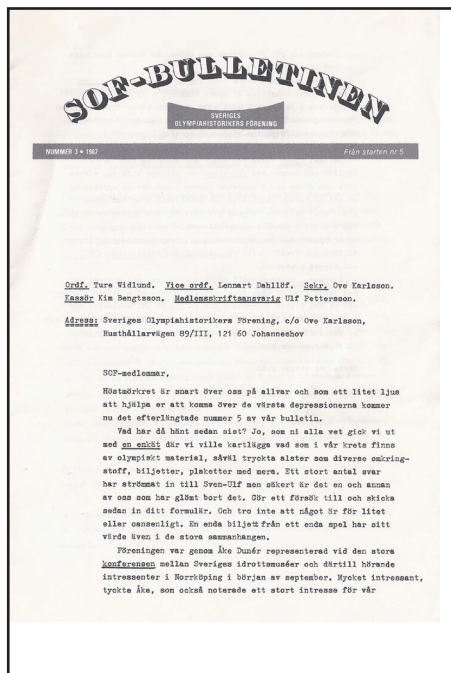
Av dessa är, i februari 2012, fem borta: Dahllöf, Isacson, Janson, S.-U. Pettersson och Sepp. Mötet slog fast, att föreningens ändamål bl.a. är ”(...) att främja studier och forskning om den olympiska rörelsen och Olympiska Spelen med betoning på det tävlingsmässiga och de svenska insatserna.

Många luckor återstår fortfarande att fylla i dokumentationen av t.ex. Sveriges deltagande i OS.

SOF vill vidare verka för kontakter, samarbete och utbyte av information och erfarenheter mellan forskare, historiker och statistiker samt sprida kännedom om olympisk historia.”

Efter en timslång diskussion antogs det utskickade förslaget till stadgar med vissa justeringar och kompletteringar. Medlemsavgiften fastställdes till 50 kr.

Till ordförande valdes Widlund, till ledamöter

Exempel på tidiga SOF-bulletiner, nr 5 (nr 3 1987), nr 29 (nr 3 1995) samt en special nr 23 om Athén-färden 1906 (23 mars 1993).

i styrelsen Dahlöf (vid konstituering på första styrelsesammanträdet utsedd till vice ordf.), Karlsson (sekr.), Bengtsson (kassör) och U. Pettersson (ansvarig för medlemskriften). Enligt stadgarna "... äger Sveriges Olympiska Kommitté rätt att utse en styrelseledamot", och SOK hade nominerat sin gen.-sekr., Wolf Lyberg. Revisorer, utsedda av mötet, blev Fröberg och Jan Stark.

Första året prövade vi oss fram, vi fick syssla med en rad formaliteter och ägnade oss främst åt att värva medlemmar och lägga grunden för verksamheten, upprätta medlemsregister på data, skaffa konton på postgiro och bank etc.

Vi sökte sponsorer; SOK var välvillig men sade nej till direkt ekonomiskt stöd liksom till vår förfrågan att få använda de olympiska ringarna i SOF-bulletin och -symbol.

Medlemmar

Sedan föreningen väl bildats gjordes naturligtvis ansträngningar att värva ytterligare medlemmar. Efter ett år hade SOF 92 enskilda medlemmar "(...) – betydligt fler än vi vågade räkna med i starten" (verksamhetsberättelsen 1987). Därtill kom SOK, Olympiska

Guldklubben, SVIF och TT.

SOF blev å sin sida medlem i SVIF och korresponderande medlem i ICOSH (International Committee of Sport History).

Första utländska medlem i SOF blev norrmannen Øyvind Tronstad, som 1986 vann 48 000 norska kr (mer senare, 1989 och 94) i ämnet Olympiske vinterleker i Kvitt eller Dobbelt i norsk tv.

Första kvinnan dröjde däremot till andra året, Christina Öberg (senare Gunnarsson), sportjournalist på Norrtelje Tidning.

SOF-bulletinen

Uffe P – "P som i Pettersson", som han själv skriver – redigerade bulletinen, vilken de första två åren hade 3 sidor (nr 1 i A4), 4, 8 eller 12 sidor (fr.o.m. nr 2 i A5), fr.o.m. nr 2 med nytt huvud, utformat av Anders Janson. Uffe och Ove Karlsson, då arbetskamrater på Strömbergs/Brunnhages, hjälptes åt att "trycka" (Xerox-kopiera), vika och plocka i kuvert för distribution.

I bulletinen efterlyste vi, "Vad vill Du ha ut av SOF? Vad kan Du göra för föreningen? Har Du synpunkter på verksamheten, förslag till

innehåll i/utformningen av bulletinen och ev. andra SOF-skrivelser etc. Vi bör komma fram till ett långsiktigt program. Alla tips mottages med tacksamhet!”

Jan Lindroth, stark man i SVIF och med tiden professor i historia (särskilt i idrottshistoria), efterlyste en kartläggning av hemorter och yrke/titel för svenska olympier. Tyvärr har inte mycket hänt i dessa frågor under de gångna ca 25 åren. Mycket finns, åtminstone ifråga om hemorter, men har inte publicerats i samlad form.

Karlssonbidrogregelbundet med bl.a. ”Spridda notiser från sekreteraren” och Olympiska minnesdagar (jubileer etc. i den olympiska historien).

Vi försökte kartlägga utländska olympier mer eller mindre permanent bosatta i Sverige. Intressant inte minst för autografjägare, vilka även via bulletinen fick möjlighet att söka andra samlare.

Vi publicerade medlemmars specialintressen, ”Vem är intresserad av vad?” Hör av Dig om Du har några olympiska favoritämnen!

Det gjorde många, och vi fick flera bevis för att likasinnade hade hittat varandra den vägen. Utbyte som resulterade i gemensamma arbeten, till gagn även för andra SOF-medlemmar.

Mest utländsk litteratur

Vi gav tips till dem som ville forska i olympisk historia; vi recenserade aktuell, olympisk litteratur, främst utländsk (i brist på svensk!); medlemmar kunde efterlysa olympiska skrifter och omvänt, bjuda ut till försäljning/byte.

Vid årsmötet 1987 fanns f.ö. i lokalen bokbord med publikationer att köpa, sälja eller byta. Detta innan Sivert Zacharoff, SVIF m.fl. hade kommit igång med Bokdagen.

Detta i tillägg till längre artiklar och statistiska sammanställningar Dessutom försökte vi vara noga med rättelser till tidigare SOF-bulletiner. Första året utkom två ordinarie

nummersamttrespecialer sammanställda av Kim Bengtsson, Ture Widlund respektive Lennart Dahllöf; dessutom distribuerades ytterligare ett arbete av Lennart Dahllöf. Våra publikationer rönste ett mycket positivt gensvar ”i kretsarna”.

De nämnda (Dahllöf tyvärr endast t.o.m. 1989; han avled 1990) har f.ö. varit mycket flitiga med bidrag till bulletinen, inte minst till specialerna.

Gåvor

Gunnar Hansson, från Enånger, skänkte oss ett kassetband (ljud) med en intervju med 97-årige Albert Öberg (olympier 1912, utslagen i försöken på 10 000 m) i Radio Gävleborg.

Bandet blev första bidraget till det olympiska bibliotek SOF hoppades kunna upprätta.

Eget bibliotek

Just eget arkiv/bibliotek kom i mångt och mycket att dominera SOF-arbetet 1987, vårt andra år, men den redovisningen får anstå till en senare historieskrivning.

Ture Widlund
ordförande
1986-1999

Björn Walden
ordförande
2000-2006

Tomas Persson
ordförande
2006-

SOF-STYRELSEN UNDER 25 ÅR

År	Ordförande	Vice ordförande	Kassör	Sekreterare
1986	Ture Widlund	Lennart Dahllöf	Kim Bengtsson	Ove Karlsson
1987	Ture Widlund	Lennart Dahllöf	Kim Bengtsson	Ove Karlsson
1988	Ture Widlund	Lennart Dahllöf	Kim Bengtsson	Ove Karlsson
1989	Ture Widlund	Lennart Dahllöf	Kim Bengtsson	vakant
1990	Ture Widlund	Kim Bengtsson	Vidar Martinell	Gustav Adolf Öhlund
1991	Ture Widlund	Kim Bengtsson	Vidar Martinell	Gustav Adolf Öhlund
1992	Ture Widlund	Kim Bengtsson	Vidar Martinell	Gustav Adolf Öhlund
1993	Ture Widlund	Owe Fröberg	Vidar Martinell	Gustav Adolf Öhlund
1994	Ture Widlund	Owe Fröberg	Mats Peterson	Karl Örsan
1995	Ture Widlund	Owe Fröberg	Mats Peterson	Karl Örsan
1996	Ture Widlund	Owe Fröberg	Mats Peterson	Britt-Marie Ellis
1997	Ture Widlund	Owe Fröberg	Mats Peterson	Alf Holmberg
1998	Ture Widlund	Owe Fröberg	Mats Peterson	Mats Stoltz
1999	Ture Widlund	Owe Fröberg	Olle Svensson	Vidar Martinell
2000	Björn Walden	Owe Fröberg	Olle Svensson	Kim Bengtsson
2001	Björn Walden	Owe Fröberg	Olle Svensson	Kim Bengtsson
2002	Björn Walden	Owe Fröberg	Ingvar Öhrn	Kim Bengtsson
2003	Björn Walden	Owe Fröberg	Ingvar Öhrn	Sven Eklöf
2004	Björn Walden	Owe Fröberg	Ingvar Öhrn	Örjan Westberg
2005	Björn Walden	Owe Fröberg	Ingvar Öhrn	Örjan Westberg
2006	Björn Walden	Tomas Persson	Äcke Ohlsson	Örjan Westberg
2007	Tomas Persson	Tommy Wahlsten	Äcke Ohlsson	Örjan Westberg
2008	Tomas Persson	Tommy Wahlsten	Äcke Ohlsson	Örjan Westberg
2009	Tomas Persson	Tommy Wahlsten	Äcke Ohlsson	Örjan Westberg
2010	Tomas Persson	Tommy Wahlsten	Äcke Ohlsson	Örjan Westberg
2011	Tomas Persson	Tommy Wahlsten	Äcke Ohlsson	Örjan Westberg
2012	Tomas Persson	Tommy Wahlsten	Äcke Ohlsson	Örjan Westberg

Vice sekreterare 1991-2000: 1991:Ove Fröberg, 1993: Börje Larsson, 1997: Alf Holmberg, 1999: Björn Walden.

Klubbmästare: 1991: Rune Kjellström, 1995: Manuel Vargas, 1997: Carl-Eric Eriksson, 2007: Börje Larsson.

Medlemsskriftsansvarig: 1986-87: Ulf Pettersson, 1988-1990: vakant; **Redaktör:** 1991: Örjan Westberg, 1995: Britt-Marie Ellis, 1996: Stig Nilsson, 2006: Thord Eric Nilsson.

Övriga ledamöter: 1987-1990: Werner Schaffer, 1989-1990: Jack Elfström, 1990*: Gustav Adolf Öhlund, 1990*: Vidar Martinell, 1990-1991*: Owe Fröberg, 1998-1999: Alf Holmberg#, 2001-2004: Claes G Bengtsson, 2003: Bengt Ekstedt

* = erhöj sedan ny funktion.# hade tidigare på året annan funktion. **SOK:s representanter:** 1986: Wolf Lyberg, 1990: Gösta Gärdin, 1999: Björn Folin

Sammanställning: Bengt Ekstedt

ÅRSMÖTEN OCH ANDRA FÖRENINGSMÖTEN

År - datum	Plats (alltid i Stockholm)
1986-03-03	Stadion, Klocktornet (konstituerande möte)
1987-03-30	Stadion, Klocktornet
1988-03-28	Stadion, Klocktornet
1988-11-28	Stadion, Klocktornet (extra föreningsmöte)
1989-03-14	GIH, Biblioteket
1990-03-20	GIH, Biblioteket
1991-03-18	TV-huset
1992-03-24	Stadion, Klocktornet
1993-03-30	GIH, Biblioteket
1994-03-22	Värdshuset Jakthornet
1995-03-28	Värdshuset Jakthornet
1996-03-23	Värdshuset Jakthornet
1997-03-17	Värdshuset Jakthornet
1997-11-24	Värdshuset Jakthornet (extra föreningsmöte)
1998-03-31	Värdshuset Jakthornet
1999-03-30	Värdshuset Jakthornet
2000-03-28	Stadion, Sofiatornet
2001-03-19	Värdshuset Jakthornet
2002-03-18	Stadion, Sofiatornet
2003-03-24	Stadion, Torben Grutsalen
2004-03-23	Stadion, Torben Grutsalen
2005-03-30	Stadion, Torben Grutsalen
2006-03-23	Stadion, Pressrummet (avd 1)
2006-05-31	Stadion, Sofiatornet (avd 2)
2007-03-21	Stadion, Sofiatornet
2008-03-27	Stadion, Sofiatornet
2009-03-31	Stadion, Torben Grutsalen
2010-03-29	Stadion, Torben Grutsalen
2011-03-22	Riksidrottsmuseet
2011-11-23	Tranebergsstugan (25-årsjubileum)
2012-03-21	Riksidrottsmuseet

Årsmötet 2008 Sofiatornet (SOK).

Årsmötet 2011 Riksidrottsmuseet.

SUNE SYLVÉN:

OS ett ordnat kaos - men man njuter varje sekund

Den sportjournalist som föredrar en lugn och sansad arbetsmiljö bör inte ackreditera sig till olympiska spel. Där råder i bästa fall ett ordnat kaos.

Ändå kan jag med gott samvete skriva att jag haft lyckan att på plats få skriva från 15 olympiska spel, åtta sommar och sju vinter. Man njuter varje sekund.

Men visst kan det vara enormt ansträngande, extremt stressigt, bedrävligt tidsödande och

kusligt frustrerande, eftersom de många fascinerande uppgifterna ideligen kolliderar. Och inte ens olympisk reporter kan vara på mer än två ställen samtidigt!

Galet men skönt

Man lever som under en glaskupa. Det är galet, men ändå skönt. Livet cirklar kring en enda uppgift och blir en enda lång fokusering på tävlingar, förberedelser, ledarkontakter, presskonferenser, specialintervjuer, nyhetsjakt, skrivande och textlämning. Allt blir så

En legendarisk sportjournalisttrio, fr v Nic Åslund (1932-1993), Aftonbladet, Anders Andersö (Teknar-Anders) och Sune Sylvén Svenska Dagbladet. Bilden är tagen utanför den olympiska byn i Calgary 1988. Foto: Thord Eric Nilsson

enkelt. Man sover, äter och tänker OS. Långt i bakhuvudet finns tankarna på det vanliga livet och i bästa fall hinner man skicka i väg några vykort till familj och vänner. Något telefonsamtal kan det också bli, men de blir korta, man har ju annat än gräsklippning och räkningar att tänka på. Verkligt Viktiga saker, minsann.

Doft av nystekt bacon

Det är ett märkligt men lyckligt liv, tämligen hårt strukturerat, med tidiga frukostar i slamriga salar, där doften av nystekt bacon styr smaklökarna till all sköns onyttigheter. Snabba planeringsmöten, bussresor till aktuella tävlingsplatser, tävling, presskonferenser och så textlämning i ett presscentrum, där stressen alltid är hedersgäst.

Ofta är det trångt, jag har en minnesbild av att jag i Calgary 1988 lämnade en hastigt hoprafsad upplagesen krönika efter stafettsegern med ett halvt tjug italienerare på axlarna. Tysta var de i alla fall inte. Men texten kom in i tid.

Mitt första OS som journalist var München 1972, ett oerhört fint arrangerat nästan idylliskt

spel, fram till katastrofen och massakern. Luften gick ur alla, men på något sätt knirkade sig OS vidare, mycket tack vare den i övriga sammanhang med rätta kritiserade Avery Brundages ståndaktighet

Men OS-livet blev aldrig detsamma efter sommaren 1972. Västtyskarna hade satsat på vänlighet, man ville skapa en kontrast till militarismen i nazismens Berlin 36 år tidigare. Det gick bra – ett tag.

I München upptäckte man att även idrotten kunde skadas av terrorister och med åren har säkerhetskostnaderna blivit så stora att de sannolikt slår ut många kandidaturer. Och naturligtvis har journalistiken påverkats av utvecklingen.

Mixade zonens skärseld

Det har, helt naturligt, blivit mycket svårare att få kontakt med de aktiva. Den moderna varianten av skärselden, den mixade zonens trånga helvete har inrättats. Avsikten var förmodligen god, men resultatet är bedrövligt. Och om något vettigt sägs av de aktiva som tålmodigt låter

sig pressas fram igenom ordsnattret, är det inte särskilt troligt att så många journalister uppfattar visdomarna. Mycket blir också filterat av presskonferenser och infochefer. Bra kanske för den interna kontrollen men inte alltid så lyckat ur allmän synpunkt.

I München var den journalistiska tekniken ungefär densamma som den som tillämpades

Minnestavla över tragedin i München 1972. Bild: Wikipedia

Sune Sylvén (till höger) i fint alpint sällskap vid Sveriges Olympiska kommittés traditionella middag vid OS i Salt Lake City 2002. Alpinisterna är radions expertkommentator Torgny Svensson och Kristina Andersson som då lämnat den aktiva banan och var lagets pressinformatör.

Foto: Thord Eric Nilsson.

i Aten 1896, det vill säga skrivmaskiner och telefoner, även om intervjuerna i början säkert präglades av större diskretion, nästan vördnad.

Under åren förändrades allt. Datorerna kom in, från början ganska skraltiga och med liten kapacitet. Svårigheterna att nå hem kunde ibland vara nästan oöverstigliga, särskilt Moskva 1980 var rena lotteriet. Första gången det fungerade verkligen bra var Barcelona 1992, lite överraskande med tanke på hur hopplös tekniken varit vid fotbolls-VM i Spanien tio år tidigare. Nu var allt i topptrim. Där ser man vad sund demokratisk utveckling kan innebära.

Atlanta en chock

Desto större var chocken i Atlanta 1996, då det visade sig att datorteknikens hemland inte kunde skapa en säker datormiljö. Att man dessutom åstadkom ett hopplöst transportkaos var ju liksom mer en amerikansk OS-tradition, även om det varit mångfald värre under vinter-OS i Lake Placid 1980.

Då var en del journalister nära att förfrysa i väntan på bussar som kom alltför sällan och aldrig enligt tidtabellerna. Tekniken vållar dock numera allt mindre problem och det är nog bara amerikaner som inte inser PR-vikten av ett väl fungerande bussnät.

Lake Placid och Atlanta rankas nästan alltid lägst av i modern tid genomförda spel. Atlanta fick till och med en officiell näsbränna av IOK-bossen Juan Antonio Samaranch vid avslutningsceremonin. Chocken sitter troligen i än.

Wolf berättade allt

Föga överraskande kretsar svenska journalister främst kring den svenska truppen och dess vedermödor i den fräna kampen om medaljerna. Samarbetet med SOK brukar fungera väl, det finns ju numera en större öppenhet än förr. Obehagliga nyheter irriterar givetvis, men de ansvariga har insett att förnekelse, dementier och andra undanflykter inte fungerar. Raka rör är bäst.

Särskilt många svenska OS-skandaler blir det inte heller. Jag minns uppståndelsen kring brottaren Tomas Johansson och hans doping i Los Angeles 1984. En indignerad Wolf Lyberg berättade allt.

Tomas var unik, inte som dopingavslöjad, utan som en av de få (rentav den ende?) som inte skyllde på tandkräm, tårta, tränare, för lite eller för mycket sex, utan helt enkelt erkände sitt brott.

Jag minns också passrabaldret runt ishockeylandslaget Tre Kronor i Nagano 1998, det var en dyster afton med många obegripliga bortförklaringar och en märklig påföljande svensk modstulenhets.

Mest minns jag dock Japans vinterspel för att alla journalister drog på sig kraftiga förkylningar. Hostandet skapade en ännu högre ljudnivå än vanligt i pressrummen.

Massvandring till sjukan

Vi massvandrade till sjukan. En snäll doktor tittade på oss och gav oss var sin påse piller med olikfärgade tabletter, gult, blått, grönt och rött. Ingen innehållsdeklaration och de svenska medicinare vi kontaktade skakade på sina huvuden. De kunde inte heller ge någon närmare information om pillrens eventuella farlighet. Vi tog förstås risken, petade i oss pillren, förkylningarna försvann och vi överlevde.

Som utsänd journalist kan man svårligen vara sjuk under ett OS. De aktiva må hoppa av efter en stukning eller en liten förkylning, de är ju så känsliga. Journalisterna, som trots allt inte har inga andra än inre medaljer att kämpa för, fortsätter även om symptomen kan likna lunginflammation. I Moskva 1980 härjade en vidrig magsjukdom.

Några kolleger hamnade på skräckinjagande sovjetiskasjukhus, vi andra kämpade förskräckt vidare med våra magknip. Vi vågade inte närma oss den kommunistiska sjukvården.

Akkrediteringen, en livlina man har kring halsen. Även om man är vakt.. Foto: TEN

För kung och fosterland

Galenskap? Kanske. Men sådan blir man genom det entusiasmerande OS-uppdraget. Det lockar fascinerar och inspirerar, får vem som helst att tappa huvudet och lämna förnuftsskäl åt sidan. I med och motgång måste hemmaredaktionerna få våra rapporter. Murvlar ska i princip vara objektiva, men under ett OS kämpar även vi för kung och fosterland.

Även de som tror sig vara republikaner. Och när man sedan, efter en månad eller så, landar på Arlanda, trevar man vid passkontrollen efter den OS-akkreditering vi haft som en livlina runt halsen nästan dag och natt.

Kontrollören bakom rutan tittar förvånat på oss: Passet, tack. Vi letar hastigt fram passet ur handbagageväskan, lägger undan akkrediteringen och lämnar äntligen OS-rollen. Den olympiska glaskupan är borta. Nu är det de röda SL-bussarna som gäller igen.

„ Den olympiska familjen

Tommy Wahlsten

JUBILARER ANDRA KVARTALET 2012

2 april fyller Lennart Fagerlund i Uddevalla 60 år. Han föddes i Nässjö och tävlade i cykel för Tidaholms CA när han var med i OS i München 1972, med startnr 324 på axeln, kom 41:a i landsvägsloppet som hade 163 startande. Hennie Kuiper, Holland, vann och Lennart och Sven-Åke Nilsson (43:a) var båda 2,36 efter. Bernt Johansson och Leif Hansson bröt loppet efter att ha varit inblandade i en vurma. Lennart var också med i lagtempolaget som kom 5:a på tiden 2.13.36,9. I laget körde också Tord Filipsson, Leif Hansson och Sven-Åke Nilsson. Sovjet vann på 2.11.17,8 före Polen, Belgien och Danmark. 35 nationer startade och Holland som var trea i mål diskvalificerades för doping.

3 april fyller Irma Johansson-Öberg i Kalix 80 år. Irma föddes i Börjelsbyn, Kalix, och tävlade i skidor för IFK Kalix när hon var med i OS i Cortina

1956. Hon kom 7:a på 10 km efter en bra avslutning och hon var med i stafettlaget 3x5 km som tog brons. Irma körde startsträckan och Anna-Lisa Eriksson mellansträckan innan Sonja Edström gjorde en stark sista sträcka där hon tog in större delen av Finlands och Sovjets försprång. 1960 hade Irma bytt klubb och tävlade för

Luleå SK. I Squaw Valley blev hon nu 8:a på 10 km och ingick i stafettlaget som nu tog GULD. Här gjorde Irma en mycket stark startsträcka som hon vann med halvannan minut. Britt Strandberg och Sonja Edström-Ruthström höll undan och Sverige slog tvåan Sovjet med över 40 sekunder.

3 april fyller Jens Öhling i Saltsjö-Boo 50 år. Jens föddes i Stockholm och spelade ishockey för Djurgårdens IF när han var med i OS i Sarajevo 1984 och i Calgary 1988 – båda gångerna kom Tre Kronor trea varför Jens har dubbel uppsättning brons-

medaljer. Jens spelade med i samtliga Sveriges matcher i dessa OS, sju st 1984 och åtta matcher 1988. Sammanlagt gjorde han fem mål, två mot Italien, ett mot Jugoslavien och Västtyskland 1984 och ett mot Kanada 1988. Se även ishockeyspecial i SOF-Bulletinen nr 1/2011.

4 april fyller Bengt-Olov Almstedt i Stenungsund 70 år. Bengt-Olov föddes i Örebro och tävlade i simning för Örebro SS när han var med i OS i Rom 1960. Bengt-Olov kom på 20:e plats i ryggsim 100 m på tiden 1.05,9 (svenskt rekord) och var också med i försöken och förde Sverige till final på 4x200 m frisim (8.30,6). I finalen ersattes han av Sven-Göran Johansson och Sverige kom där 6:a (8.31,0). Övriga i laget var Lars-Erik Bengtsson (se 28 maj nedan), Bengt Nordvall och Per-Ola Lindberg.

4 april fyller Kjell Nilsson i Karlskoga 50 år. Kjell föddes i Örebro och tävlade i cykel för Örebrocyklisterna när han var med i OS i Los Angeles 1984. I linjeloppet, som kördes i 35-gradig hetta, kom han på plats 30. 80 man bröt loppet som kördes som varvlopp 12x15,85 km. Vann efter spurtstrid gjorde Alexi Grewal, USA och Kjell var 11,46 efter i mål. Övriga svenskar i loppet var Per Christiansson (14:e – 4,10 efter), Lars Wahlqvist (26:a – 11,46 efter) samt Stefan Brykt (32:a) på samma tid som Lars och Kjell.

5 april fyller Kjell-Åke Nilsson i Sunne 70 år. Kjell-Åke eller Sörmarkar'n som han kallades föddes i Östmark men tävlade för Sörmarks IF i höjdhopp när han var med som 18-åring i OS i Rom 1960. Där klarade han kvalhöjden 2,00 och gick till final där han slutade 7:a på 2,03. Sjavlakadze, Sovjet, vann på 2,16 och Stig Pettersson var 5:a på 2,09. Fyra år senare, i Tokyo, tävlade han för IFK Sunne och nu kom han

6:a på 2,09 (tog 1,95-2,00-2,03-2,06 och 2,09 i första hoppet). Silvermedaljören från Rom, Valerij Brumel, Sovjet, vann nu på 2,18. Stig Pettersson var 4:a på 2,14. Kvalgränsen för att komma till final var denna gången 2,06 och den klarades av 20 hoppare varför finalen tog över fem timmar att genomföra.

8 april fyller Stefan Sjöstrand i Helsingborg 50 år. Han föddes i Stockholm och tävlade där i boxning för Narva BK när han var med i OS i Los Angeles 1984. Han boxades i klassen lätt weltervikt (-63,5 kg) och vann där mot Lahmar, Marocko, i första matchen som domaren stoppade 1.02 in i andra ronden. I åttondelsfinalen förlorade Stefan på poäng mot rumänen Mircea Fulger som sedan slutade som bronsmedaljör. Vann klassen gjorde Jerry Page, USA.

8 april fyller Helena Peterson i Stockholm 50 år. Helena föddes i Enskede och tävlade i simning för SK Neptun i Stockholm när hon var med i OS i Moskva 1980. Helena simmade i lagkapslaget på 4x100 m frisim i försöksheatet ihop med Carina Ljungdahl, Birgitta Jönsson och Tina Gustafsson och medverkade där till att Sverige gick till final som tvåa på 3.52,22.

I finalen ersattes Helena och Birgitta av Agneta Mårtensson och Agneta Eriksson och Sverige simmade in som tvåa på tiden 3.48,93. DDR vann på 3.42,71. Helena och Birgitta fick ingen silvermedalj. 1984 ändrades reglerna på så sätt att även de som medverkat i försöksheat i lagkapp fick medalj. Statistiskt kan alltså Helena räkna sig som OS-tvåa i lagkapp.

13 april fyller Håkan Bengtsson i Stockholm 70 år. Han föddes i Karlskrona och tävlade i simning för Stockholms-Polisens IF när han var med i OS i Rom 1960. Han deltog i 200 m fjärilsim där han kom på delad 16:e plats med tiden 2,25,0 (nytt svenskt rekord). Då 16 simmare gick till semifinal fick Håkan simma om mot tysken Bachman som tog semifinalplatsen med tiden 2.23,1 mot Håkans 2.25,1.

15 april fyller Bengt Gingsjö i Tyresö 60 år. Bengt föddes i Göteborg och tävlade där i simning för S 02 när han var med i OS i München 1972 och i Montreal 1976. Sammanlagt deltog han i åtta tävlingar, 400 m frisim och medley, 1500 m frisim och i lagkappen 4x200 m frisim 1972 och 400 m frisim, 200 m frisim samt i lagkapperna 4x100 m medley och 4x200 m frisim 1976.

Placeringarna blev i tur och ordning: 6:a, 6:a, 4:a, 4:a – 28:a, 27:a, 11:a och 7:a. Fyra finalsimningar 1972 imponerade och 20-åringen Bengt hade innan OS varit i USA och tränat. I försöksheatet (det andra) på 400 m i München satte Bengt olympiskt rekord med 4.06,6. I finalen kom Bengt 6:a på 4.06,75 efter att segraren amerikanen, 16-årige Rick Dermont, tre dagar efter finalen diskvalificerats för doping (astmamedicin). Nu gick segern i stället till Bradford Cooper, Australien, på 4.00,27. I finalen på 1.500 meter tre dagar senare satte Bengt nytt europarekord 16.16,01 (en sänkning av personbästa med nästan 15 sekunder) och han var ”bara” sju sekunder från bronset.

17 april fyller Thomas Nyberg i Täby 50 år. Han föddes i Svängsta och tävlade i friidrott för KA 2 IF i Karlskrona när han var med i OS i Los Angeles 1984. Han sprang 400 m häck på 50,47 i försöksheat men det räckte inte för avancemang. Även Christer Gullstrand blev utslagen i försöken (51,27). Thomas var också med i långa stafettlaget som gick till semifinal efter 3.07,32 i försöksheat. I semifinalen blev tiden 3.09,40. Förutom Thomas ingick Tommy Johansson, Eric Josjö och Christer Gullstrand i laget.

19 april fyller Ingeborg Sjöqvist, sedan 1939 gift Ingers, i Rydebäck 100 år. ”Kickan” föddes i Kalmar och tävlade i simhopp för Kalmar SS när hon var med i OS i Los Angeles 1932 samt i Berlin 1936. 1932 kom hon 4:a i höga hopp och 1936 blev hon 9:a (av 23 startande). I Los Angeles var hon ensam kvinnlig deltagare av 51 deltagare från Sverige. Dorothy Poynton-Hill, USA, vann klart (40,26 poäng) före två landsmaninnor, Coleman och Roper. ”Kickans” poäng 34,52 var endast 0,7 från bronset och 1,02 från silver. I Berlin deltog 150 svenskar varav sju var kvinnor. Dorothy försvarade där sitt guld från 1932. Ingeborgs syster Lala (1903-64) var med i simhopp i Amsterdam 1928 och erövrade där bronsmedalj. Mer om ”Kickan” i separat artikel (sista sidan).

20 april fyller Bo Jansson i Uppsala 75 år. Bo föddes i Uppsala där han tävlade för F 20 IF i Modern femkamp. Han var med i OS 1964 i Tokyo och 1972 i München. 1964 kom han 8:a och ingick i det svenska lag som kom 4:a. I laget ingick också Rolf Junefelt och Hans-Gunnar Liljenwall. Bo red terrängritten felfritt, kom på 16:e plats i fäktingen och sköt 184 poäng. Bo vann sedan simningen (3.45,2 på 300 m) före de två andra svenskarna och i terränglöpningen blev han

10:a. Ference Török vann individuellt och hans Ungern slog Sverige med 117 poäng i kampen om lagbronset. 1968 i Mexico City var Bo med som reserv och 1972 kom han 24:a individuellt och 5:a i lag tillsammans med Björn Ferm (6:a ind) och nämnde Liljenwall (25:a). Svagt skytte kostade nog bronset – 130 poäng skiljde upp till trean Finland.

1 maj fyller Kjell Lutteman i Solna 75 år. Han föddes i Stockholm och tävlade där i bob för BK Sankt Erik när han var med i OS i Innsbruck 1964. Han var styrman i tvåmansbob (med Heino Freyberg) som kom 12:a och han var också med ett åk i fyrmansbobo som kom 11:a. Övriga i boben var Kjell Holmström, ”Jätten” Eriksson och Valter Aronsson. Freyberg fanns med i tre av åken.

1 maj fyller Jörgen Sundqvist i Tystberga 50 år. Jörgen föddes i Arvidsjaur och tävlade för IFK Arvidsjaur när han var med i storslalom i Sarajevo 1984 och i Calgary 1988. 1984 utgick han (och Johan Wallner) i det första åket och bäste svensk blev Niklas Henning (18:e). Vann gjorde överraskande Max Julen, Schweiz. Ulf Emilsson från Sverige hade stakat åket med 56 portar.

1988 kom Jörgen 22:a (2.12,11) av 117 startande varav 69 fullföljde. Alberto Tomba, Italien, vann på 2.06,37, Johan Wallner kom 16:e (2.11,30) och Jonas Nilsson 21:a (2.11,98). Ingemar Stenmark åkte ur i andra efter att ha legat nästan sekunden efter Jörgen (1.07,68) efter första åket. Banan vid Nakiska vid Mount Allen, som var något kort, mätte 1.175 meter och höjdskillnaden var 369 m.

2 maj fyller Urban Lennartsson i Solna 50 år. Urban föddes i Stockholm och representerade belgiska klubben VC Konings i Zonhoven när han var med i volleyboll 1988 i Seoul. Sverige inledde strålande och slog hemmalaget Sydkorea i en femsetsryssare. Efter tre matchbollar emot i fjärde set vann svenskarna sista överlägset med 15-4. Fortsättningen, Sovjet 0-3, Italien 2-3, Brasilien 1-3, Bulgarien 3-0, Holland 2-3 och Frankrike 3-2, gjorde att Sverige kom 7:a i sin OS-debut. Urban, i tröja nr 2, spelade alla matcher utom den mot Holland.

3 maj fyller Vilgot Larsson i Leksand 80 år. Han föddes i Falun och tillhörde Leksands IF när han var med i ishockeyturneringen i Cortina 1956 där Tre Kronor kom 4:a. Vilgot spelade med i samtliga sju matcher, fyra i backpar med Åke Lassas, en

match med Ove Malmberg samt i de avslutande matcherna forward med Stig och Hans Tvilling. Här resultaten: Sovjet 1-5, Schweiz 6-5, Sovjet 1-4, Tjeckoslovakien 5-0, USA 1-6, Kanada 2-6 och Västtyskland (som representerade Tyskland) 1-1. Se även ishockeyspecial i SOF-Bulletinen nr 1/2011.

4 maj fyller Lennart Dahlgren i Stockholm 60 år. ”Hoa-Hoa” är född i Stockholm och tävlade för Stockholms AK när han var med i tyngdlyftning i OS i Montreal 1976.

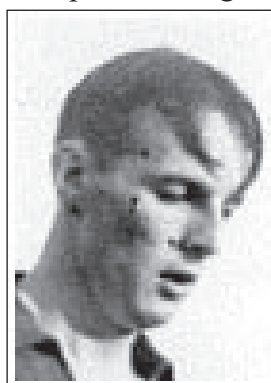
”Hoa-Hoa” kom 11:a i klassen tungvikt (- 110 kg). Sedan bulgaren Hristov efter spelen blivit diskvalificerad för doping gick segern till Zajtsev, Sovjet som lyfte 385 kg (ryck 165 och stöt 220) och bara vägde 107,95 kg. Tvåan som lyfte lika mycket

vägde drygt ett kilo mer. ”Hoa-Hoa”, som blev publikfavorit i St Michel Arena, klarade 155 kg i ryck och 200 kg i stöt. Leif Nilsson (som vägde 109,95 kg !) kom 7:a med 365 (157,5 + 207,5).

6 maj fyller Ralph Hurtig i Partille 80 år. Han föddes i Göteborg och tävlade i rodd för Göteborgs RK när han var med i OS i Rom 1960 i klassen åtta med styrman. Den svenska båten, där även SOF-medlemmen Lars-Erik Gustafsson fanns med, kom sist både i försöksheat och i uppsamlingsheat på vackra Albanosjön Sture Baatz var styrman i försöksheatet och Owe Lostad (se 27 juni nedan) i uppsamlingsheatet.

Ralph är far till Pär Hurtig som var med i Moskva 1980 i fyra utan styrman. Placeringen för Pers båt blev 10:a och tiderna i försök och uppsamlingsheat var 6.49 resp 6.29. Tiderna för Ralphs åtta i Rom var 6.29 resp. 6.49 !

7 maj fyller Ingvar Rydell i Höllviken 90 år. Ingvar föddes i Bäcke utanför Bengtsfors och efter spel i Billingsfors IK i fotboll flyttade han till

Malmö där han 1952 representerade Malmö FF när han var med i OS i Helsingfors. Sverige tog brons efter att ha besegrat Tyskland med 2-0. Ingvar, som spelade centerforward, var även med i de tre andra matcherna, Norge 4-1; Österrike 3-1 och Ungern i semifinal 0-6. Ingvar

gjorde ett mål mot Norge- matchen spelades i Tammerfors. Han gjorde också mål mot Österrike på Tölö bollplan intill Olympiastadion samt ett mål i bronsmatchen som liksom semifinalen spelades på Olympiastadion. Övriga svenska målskyttar var Yngve Brodd 3, Sylve Bengtsson, Gösta "Knivsta" Sandberg och Gösta Löfgren vardera ett mål. Från guldlaget i London 1948 fanns endast MFF-backen Erik Nilsson kvar i laget.

11 maj fyller Kjell Sjöberg - Dahlquist i Örnsköldsvik 75 år. Kjell föddes i Själevad och tävlade i backhoppning för IF Friska Viljor i Örnsköldsvik när han var med i tre raka OS 1960-68. I Squaw Valley föll Kjell i andra hoppet och placeringen blev 45:a. 1964 i Innsbruck kom Kjell 5:a i 90-metersbacken och 33:a (av 53 startande) i 70-meters. Hopparna gjorde tre hopp och fick räkna de två

bästa. Toralf Engan, Norge, vann i stora backen (230,7 poäng) före Veikko Kankkonen, Finland (228,9). Kjell, med startnummer 50 på bröstet, nådde poängsumman 214,4 efter att ha hoppat det näst bästa hoppet i tredje omgången, 85 meter och 110,6 poäng. I lilla backen vann Kankkonen före Engan. 1968 i Grenoble blev Kjell, som var lindrigt skadad efter fall i ett träningshopp, 53:a i stora backen där 58 hoppare startade..

11 maj fyller Björn Forslund i Sundsvall 50 år. Björn föddes i Sundsvall och tävlade i skridsko för Sundsvalls SK när han var med i Albertville 1992. På 500 m kom Björn på plats 20 och blev bäste svensk (Hans Markström 33:a, Bo König 34:a och Joakim Karlberg 38:a) med tiden 38,24. Titelförsvarande tysken Uwe-Jens Mey vann på 37,14. På 1.000 m kom Björn 31:a på 1.17,71. Tysken Olaf Zinke vann på 1.14,85. Björn blev återigen bäste svensk – Bo König föll och var den ende av 46 startande som inte kom i mål.

12 maj fyller Christer Garpenborg, nu bosatt i London, 60 år. Christer föddes Gustafsson i Stockholm men tävlade i friidrott för KA2 IF i Karlskrona när han var med i OS i Montreal 1976 på 100 m. Christer

med nr 813 på nummerlappen och iförd mörka solglasögon klarade sig vidare på tid till mellanheat efter 10,64 i försöksheat. Trots förbättring - han sprang på 10,63 - räckte det inte för avancemang till semifinal. Han hade behövt en tiondel bättre tid. Insatsen var en liten besvikelse – Christer hade innan OS blivit amerikansk mästare på svenska rekordtiden 10,25.

15 maj fyller Jan-Olof Wannius i Falsterbo 70 år. "Jana" föddes i Stockholm och tävlade i banhoppning för Malmö Civila RF när han på hästen Kil Kellen var med i Montreal 1976. Ekipaget kom på plats 30 med 20 fel och var inte bland de 20 (åtta fel eller mindre) som fick hoppa en andra omgång. Tävlingarna hölls i Olympic Equestrian Centre, Bromont, Québec och guldet gick till Alwin Schockemöhle från Västtyskland.

17 maj fyller Tord Sahlén i Katrineholm 75 år. Tord är född i Hofors och tävlade för Hofors KK när han var med i K-4 1.000 m 1968 i Mexico City. Tre lopp blev det, försök 22 och 24 samt final 25 oktober. Av nio länder i final kom Sverige 4:a på 3.16,68. Vann gjorde Norge på 3.14,38. I den svenska kanoten satt också Per Larsson, Hans Nilsson och Åke Sandin.

17 maj fyller Vera Kock i Gävle 60 år. Hon är född i Tyskland men kom till Sverige som liten och blev svensk medborgare 1961. Hon tävlade för Timrå AIF i simning när hon som 16-åring var med i Mexico C 1968. Hon ställde upp på 100 m fritt och nådde i försöken 1.05,1 vilket gav henne 35:e bästa tid av 57 startande. Vera kom femma i sitt heat som vanns av blivande bronsmedaljören Linda Gustavson, USA. Jan Henne, USA, vann guld på minuten jämnt.

19 maj fyller Bengt Nåjde i Ludvika 70 år. Bengt är född i Grängesberg men tävlade för Mälarhöjdens IK när han var med och sprang 5.000 m i Tokyo 1964. Han fick tiden 14.13,4 i försöksheat där han kom 6:a. De tre främsta gick till final och vann heatet gjorde tunisiern Gammoudi (14.10,2) före blivande guldmedaljören amerikanen Bob Schul (14.11,4) och trea blev blivande silvermedaljören, tysken Harald Norpoth, på 14.11,6. Guldmedaljören på distansen i Rom 1960, Murray Hallberg, Nya Zeeland, blev utslagen i samma heat som Bengt – som 4:a på 14.12,0. tala om "rövarheat".

21 maj fyller Lage Tedenby i Kil 75 år. Lage är född i Örnsköldsvik och tävlade där för IF Vingarna när han var med och sprang 3.000 m hinder i Rom 1960. Lage kom femma i sitt heat på 8.52,8 och bara de tre främsta gick till final. Trean i loppet, belgaren Gaston Roelants hade tiden 8.49,4. Lage slog Europamästaren från Stockholm 1958, polacken Chromik, med drygt 13 sekunder. Finalen två dagar senare vanns av hans landsman Krzyszkowiak på 8.34,2. Gunnar Karlsson-Tjörnebo var femma i finalen på 8.58,6.

22 maj fyller Uno Öhrlund i Västerås 75 år. "Garvis" är född i Västerås och spelade ishockey för Västerås IK när han var med i Innsbruck 1964 då Sverige tog silver. Han spelade med i sju av Sveriges åtta matcher och blev tillsammans med Sven Tumba bäste målskytt med 10 mål. Se även ishockeyspecialen i SOF-Bulletinen nr 1/2011 där det framgår att "Garvis" ligger på delad 7:e plats bland Tre Kronors målskyttar i OS – dock med det klar bästa målsnittet av de åtta i topp.

22 maj fyller Armi Airaksinen, nu med efternamnet Båveryd, i Skogås 50 år. Armi är född i Trångsund och tävlade i simning för Stockholms-Polisen när hon var med och simmade fjärl i Moskva 1980. På 100 m hade hon 17:e bästa tid i försöken med 1.04,40 och på den dubbla distansen 15:e med 2.19,39.

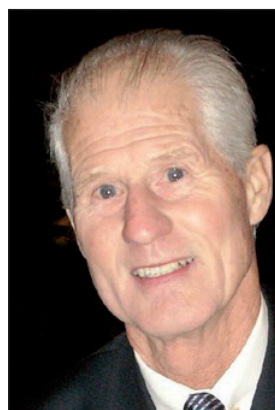
24 maj fyller Sture Grahn i Timrå 80 år. Sture är född i Lycksele och åkte skidor för Lycksele IF när han var med i Cortina 1956. På 50 km kom han 10:a av 33 startande på tiden 3.06,32. Vann gjorde Sixten Jernberg på 2.50,27, dryga minuten före Veikko Hakulinen, Finland. Övriga svenskar i loppet var Arthur Olsson och Inge Limberg och de kom i mål som 11:a och 12:a, drygt 3,5 minut efter Sture. Sture är gift med Barbro Martinsson som var med i fyra raka OS i skidor, 1956-68.

28 maj fyller Lars-Erik Bengtsson i Älvsjö 70 år. Lars-Erik är född i Solna och simmade för SK Neptun när han var med i Rom 1960. På 1.500 m frisim var han 11:a på tiden 18.19,7. Tiden, som var svenskt rekord, räckte inte till finalplats men hade räckt till en 4:e-plats i OS fyra år tidigare. Nu fattades det ca 10 sekunder till åttonde plats. John Konrads, Australien, vann finalen på 17.19,6, nytt OR. (När Arne Borg vann OS-guld 1928 i Amsterdam simmade han på 19,51,8 – nytt OR) Lars-Erik var också med i lagkappslaget på 4x200 m som via försök gick till final och blev där 6:a.

USA vann på 8.10,2 före Japan och Australien. Se även 4 april, Almstedt, här ovan.

29 maj fyller Rune Jansson i Uddevalla 80 år. Rune är född i Skinnskatteberg och kallades därför för "Skinnskattebergar'n" när han brottades för Örgryte IS och var med i Melbourne 1956 där han kom 3:a i grekisk-romersk brottning, mellanvikt - 79 kg. Han svarade där för turneringens snabbaste fallseger då Viljo Punkari från Finland hamnade på rygg redan efter elva sekunder i Exhibition Building. Vinster också mot världsmästaren från Sovjet, Kartoziya, med 3-0; mot amerikanen Peckham efter jurybeslut som ändrade domarsiffrorna 1-2 samt mot tysken Sterr. Ett annat jurybeslut där Punkaris seger med 2-1 över bulgaren Dobrev ändrades till förlust gjorde indirekt att Runes säkra guld försvann och blev till brons när bulgaren stod som segrare även mot Rune. Kartoziya slog Dobrev och enligt brottningsmatematikens dåvarande regler stod Kartoziya som slutsegrare. 1960 tävlade han för Uddevalla IS när han var med i Rom 1960, nu i klassen lätt tungvikt, -87 kg. Rune hade inte turen med sig och redan i första matchen mot tysken Albrecht blev han revbensskadad och måste dra sig ur turneringen. Turken Kis vann nu före bulgaren Bimbalov och ovan nämnde Kartoziya blev trea.

31 maj fyller William Thoresson i Göteborg

80 år. William är född i Göteborg och tävlade där i gymnastik för Göteborgs TurnFörening när han var med i Helsingfors 1952, Melbourne 1956 och i Rom 1960. Han var också med i Tokyo 1964 men tävlade då för KFUM:s Gymnastikavdelning i Stockholm. Det var den 21 juli 1952 i Mässhallen i Helsingfors som

20-åriga William skrev svensk idrottshistoria och blev förste svenske guldmedaljör i den moderna tävlingsgymnastiken. Med poängen 19,25 vann han i fristående före japanen Uesako och polacken Jokiel, båda 19,15. William fullföljde också allroundtävlingen (som 123:a) och ingick i det svenska laget som kom på plats 17 av 23 tävlande nationer.

1956 tillhörde William favoriterna och det såg bra ut efter den obligatoriska delen. I den valfria de-

len behövde han 9,65 för att passera ledande japanen Aihara. Med oefterhärmlig elegans genomförde William sitt program och allt artade sig till succé – ända till den avslutande voltens allra sista moment, nedslaget, där högerfoten gled en aning. Poängen blev 9,60 och totalt 19,10 – samma som Aihara. Tchoukarine från Sovjet fick också sammanlagt 19,10 innan det var dags för sista man, Mouratov, också han från Sovjet. Med 9,60 fick han sammanlagt 19,20 och knep guldet före tre silvermedaljörer. I allround-tävlingen kom William 32:a av de 63 som fullföljde 1960 kom William 92:a i allround-tävlingen och ingick i det svernska laget som kom på plats 14. 1964 blev placeringen 77:a i allround-tävlingen.

31 maj fyller Thomas Lejdström i Löddeköpinge 50 år. Thomas är född i Västerås och tävlade i simning för Västerås SS. Han har varit med i 10 olika simgrenar i OS varav fyra 1980 i Moskva då han var individuellt bäst på 200 m frisim på 1.52,94. På 400 m medley blev placeringen 13:e och på 400 fritt 18:e. I lagkappen på 4x200, där Thomas endast simmade final, blev Sveriges placering 4:a. Sex simgrenar blev det i Los Angeles 1984 varav tre lagkapper där Thomas endast simmade i finalerna. På 4x100 m fritt tog Sverige och Thomas bronsmedalj och på den dubbla distansen kom Sverige 6:a. Medleylaget på 4x100 m kom 5:a. Individuellt lyckades han bäst på 100 m där placeringen efter försök och semifinal kan noteras till 13:e. På dubbla distansen kom han 16:e och på 200 m fjärlil 21:a.

1 juni fyller Mats Fransson i Lysekil 50 år. Mats var handbollsmålvakt i Lysekils HK när han blev uttagen till OS i Seoul 1988. Mats hade hård konkurrens om målvaktsposten i Claes Hellgren och Mats Olsson och stod endast i mål i en match – mot Tjeckoslovakien den 30 september där Sverige vann med 27-18 och knep 5:e-platsen.

2 juni fyller Rolf-Göran Bengtsson i Södra Sandby 50 år. Rolf-Göran, som fick Jerring-priset för sina prestationer 2011, är född i Södra Sandby. Han tävlade för Flyinge Ryttnäring när han var med i OS i Atlanta 1996, i Aten 2004 och i Peking 2008. I Atlanta kom han 47:a i banhoppningen (på hästen Paradiso) och ingick i det svens-

ka lag som kom 10:a. I Aten var Rolf-Göran 5:a, nu på hästen Mac Kinley, och ingick i Sveriges lag som tog silver. I Peking kom Rolf-Göran på silverplats – nu med hästen Ninja – och ingick i laget som kom 6:a.

3 juni fyller Per Öberg i Stora Höga 50 år. Per, som är född i Skövde, spelade handboll för Västra Frölunda IF när han var med i OS i Los Angeles 1984 där Sverige kom 5:a. Per spelade med i tre av Sveriges sex matcher och gjorde ett mål – i matchen mot Island den 10 augusti då Sverige säkrade 5:e-platsen genom vinst 26-24. Övriga matcher som Per spelade var mot Danmark (6/8, 19-26) och mot Spanien (8/8, 26-25).

4 juni fyller Anders Bellbring i Uppsala 60 år. Anders, som kallades Bellan, är född i Uppsala där han simmade för Upsala SS (världens äldsta, bildades 1796) när han var med och simmade frisim i München 1972. Individuellt nådde han ingen final – kom 10:a på 400 m och 1500 m. Final däremot i lagkappen 4x200 m där Sverige kom 4:a på 7.47,37. 1976 tävlade "Bellan" för S 02, Göteborg (bildades 1902) då han var med i Montreal. Här kom lagkapslaget 7:a på 7.42,84. Individuellt blev placeringarna 29:a på 200 m fritt och 23:a på 200 fjärlil.

8 juni fyller Anneli Olsson, nu gift Johansson och bosatt i Onsala, 60 år. Anneli är född i Göteborg och tävlade i friidrott för Mölndals AIK när hon var med i München 1972. Hon var med i stafettlaget på 4x100 m som den 9 september (fyra dagar efter händelsen då elva israeler från OS-truppen dödades av terrorgruppen som fick namnet Svarta September) sprang i försöksheat II. Anneli startade (Sverige på bana 7) och Gun Olsson, Karin Wallgren-Lundgren och Linda Haglund sprang de övriga sträckorna men 16-åriga Linda var för ivrig i växlingen och tappade (kastade?) dessutom stafettpippen varför laget blev diskvalificerat – ett öde som också drabbade Jamaica i samma heat. Östtyskland vann heatet på 42,88 före Västtyskland. I finalen blev ordningen den omvända, Väst vann på nytt världsrekord 42,81. Margaretha Larsson-Lövgren, SM-vinnare 1972 på 100 m, skulle ha sprungit tredje sträckan men skadade sig på uppvärmningen och därför fick Karin, som var på plats för att springa 400 m, hoppa in i laget i sista stund.

10 juni fyller Ann-Britt Leyman, sedan 19480911 gift Olsson och nu bosatt i Hisings

Kärra, 90 år. Hon föddes i Stenungsund men tävlade 1948 för Kv. IK Sport i Göteborg när hon blev uttagen till OS i London 1948.

I Idrottsarvet 1991 skriver Henry Strannhage (1914-2000) följande: *Ann-Britt dominerade totalt på sprintersidan i Sverige på 40-talet och tog 15 SM på de kortaste distanserna. Lägg därtill bronset i OS i längdhopp då hon hoppade 5,57 den 4 augusti. Hon fick tyvärr inte starta på 100 m för Friidrottsförbundet – där kunde det blivit ytterligare en medalj det visar hennes tider både före och efter OS. Ann-Britt var en naturbegåvning – någon träning liknande dagens förekom inte för man var så rädd om spänsten. Henry skriver vidare om 1948: självklart var förutsättningarna mycket dåliga strax efter världskriget, och det länder England till heder, att de åtog sig uppdraget. Det blev dessutom regniga spel. Tänk er kolstybbsbanor, vanliga måttband, handknäppta tider, thépaus varannan timme och ett tidsprogram som hela tiden försköts. Dessutom mättes längderna i hopp och kast i yard och tum som sedan måste översättas till centimeter. Därför blev Ann-Britts marginal till fyran bara en halv centimeter. Vi var några Göteborgare som fick vänta i timmar på resultatet, men vad gjorde det. Sen tog vi hand om Ann-Britts väska så att hon kunde springa till radiointervjun. Man kan också notera den engelska friidrottspublikens fina kökultur. Ca 100.000 människor i köerna till Underground utan den minsta lilla knuff – och det i ösregn. Dagen efter bronsfirandet sprang Ulla-Britt 200 meter i försöksheat V. Hon kom fyra på 26,3 och var halvsekunden från avancemang till semifinal. Finalen vanns av holländska legendaren Fanny Blankers-Koen (1918-2004) på 24,4.*

10 juni fyller Ulla-Britt Wieslander, nu gift Rosberg och bosatt i Skummeslövsstrand, 70 år. Hon är född i Borås där hon tävlade i friidrott för IK Ymer som hon representerade i tre OS. I Rom 1960 var hon med på 80 m häck och på 200 m slätt; i Tokyo 1964 på 100 m och 1968 i Mexico City på 80 m häck och 100 m. Bäst gick det 1964 då Ulla-Britt gick till mellanheat efter 12,0 i försök. Väl där hade hon behövt springa två tiondelar snabbare för att avancera. Nu blev tiden i mål 11,9 1968 var det sista gången damerna sprang 80 m häck – från 1972 kom 100 m att gälla. Ulla-Britt kom 7:a i sitt försöksheat på 11,2 och tiden som 7:a i försöksheatet på 100 m slätt blev 11,8. I OS-debuten på 80 m häck, 31 augusti 1960, mötte hon blivande segraren Irina Press, Sovjet,

i försöksheat 1. Irina vann på 10,7 och Ulla-Britt noterades för 11,5. Tre dagar senare sprang hon försök på 200 m och noterades för 24,6 – 3/10 efter tvåan som gick vidare. Finalen två dagar senare vanns av Wilma Rudolph på 24,0 i motvind på upploppet.

11 juni fyller Else-Marie Lindmark-Ljungdahl (gifte sig 1962) i Oxelösund, 70 år. Hon är född i Solna och paddlade kanot för Stockholms KK när hon var med i dubbla OS. 1960 i Rom paddlade hon K-1, 500 m, och kom 6:a på 2.14,7 (av nio i finalen på Albanosjön) 1964 i Tokyo förbättrade hon placeringen och blev 5:a på 2.16,0 – mindre än halvsekunden från silver och 3/10 från brons. Där i Sagamisjön vid Kanagawa tävlade hon också i K2, 500 m, tillsammans med Eva Sisth och de båda kom 6:a i finalen på 2.02,24. Vinnarna i Else-Maries finaler var i tur och ordning: Seredina, Sovjet (2.08,8); Kvedosiuk, Sovjet (2.12,87) och tyskorna Esser/Zimmerman (1.56,95). Pappa Edmund Lindmark (1894-1968) var med i tre OS 1920-28. Guld i truppergymnastik 1920 och 4:a i simhopp 1928 var hans bästa placeringar.

13 juni fyller Curt Andersson i Torup 75 år. Curt är född i Ekenäs i Finland och tävlade i pistolskytte för Ängelholms SSK när han var med i München 1972 och i Montreal 1976. I München kom han 31:a i silhuettskytte, 25 m, med 582 poäng (av 600 möjliga) och fyra år senare kom Curt 20:e i samma disciplin, som nu bytt namn till snabbpistol, på 586 poäng. Zapedski från polen vann i München på nytt OR 595, ett rekord som östtysken Norbert Klaar förbättrade när han vann i Montreal på 597 poäng.

24 juni fyller Hans Lager i Stockholm 60 år. Han är född i Stockholm och tävlade där för K1 IF när han var med i modern femkamp i Montreal 1976. Hans kom 20:e individuellt på 5.015 poäng och ingick i laget som kom 8:a. Delresultaten med poäng inom parantes: 8:a i ridning (1.100), 35:a i fäktning (688), 39:a i skytte (758), 5:a i simning (1.244) och 12:a i terränglöpning (1.225). Polacken Pyciak-Peciak vann på 5.520 poäng. Bengt Lager, ett år äldre bror till Hans, var med i samma femkamp och kom 24:a individuellt (4.930). Bengt var också med i lagtävlingen tillsammans med Gunnar Jacobsson (32:a ind. på 4.843).

25 juni fyller Nils "Mora-Nisse" Karlsson i Mora (på Mora-Nisses väg), 95 år. Han är född

i Östnor utanför Mora och tävlade i skidor för IFK Mora. Han var med i St Moritz 1948 där han tog GULD på 50 km (3.47,48- segermarginal 4,5

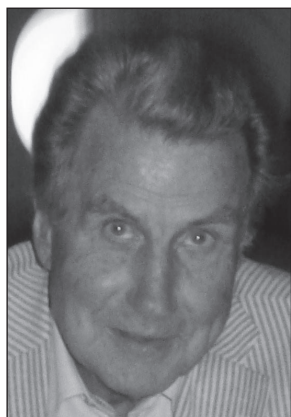

minut) och kom 5:a på 18 km där Martin Lundström, Nils Östensson och Gunnar Eriksson lade beslag på medaljerna. Fyra år senare, i Oslo 1952, blev han 6:a resp 5:a på samma distanser. Veikko Hakulinen och Hallgeir Brenden hette vinnarna denna gång och "Mora-Nisse" var bäste svensk på båda distanserna

– detta i ett besvikelseernas OS för Sverige.

"Mora-Nisse" är en del av Vasaloppets historia som den störste av dem alla. Mora-Nisse startade i tio lopp och vann nio, varav sju i följd, 1945-1951. Den gången han blev slagen var det med minsta möjliga marginal - en sekund. Fortfarande är han den segrare som har den största segermarginalen i Vasaloppets historia, 21 minuter och 17 sekunder. Det var 1950 då föret var rejält blött. Efter sin aktiva karriär var han med i Vasaloppets organisation som tävlingsledare och banchef. Förutom sina två OS-starter vann han VM-brons på 50 km 1950. 1947 vann han både 18 km och 50 km i Holmenkollen. I skid-SM startade Mora-Nisse under karriären i 30 lopp och vann 17. 1944 vann han alla tre distanser vid SM i Boden samt var med och segrade i alla lagtävlingar. För denna bedrift fick han Svenska Dagbladets bragdmedalj

25 juni fyller Kjell Tännander i Skanör 85 år.

Kjell är född i Långaröd utanför Hörby och han tävlade i friidrott för Ystads IF när han var med i tiokampen på Wembley i London 1948. Kjell kom 15:e på 6.325 poäng efter serien: 11,6; 6,58; 12,50; 1,86; 54,5 – 16,4; 36,50; 3,20; 43,65; 5.04,8. 1952 presterade han följande: 11,4; 6,90; 12,97;

1,85; 52,6 – 15,8; 39,30; 3,50; 52,79; 4.57,2. Förbättrade resultat i nio grenar av tio men ändå mindre poäng (6.308) p g a ny poängtabell. Kjell, som 1952 tävlade för Malmö AI, blev 7a. Vann överlägset gjorde olympiamästaren från 1948, amerikanen Bob Mathias, på 7.887. Kjells döttrar Kristine (sjukamp 1984- 12:a) och Anette har varit med i OS (sjukamp 1984-14:e samt höjdhopp 1976 och även längdhopp 1984).

25 juni fyller Bengt Johansson i Halmstad 70 år. "Bengan" är född i Halmstad där han spelade handboll för HK Drott när han var med i OS i München 1972. Han deltog i tre av Sveriges sex matcher (Sovjet 11-11, Danmark 16-10 och Tjeckoslovakien 12-15). Mest känd är han dock för sina ledarinsatser i OS. Som förbundskapten för handbollslandslaget i OS 1992-2000 då Sverige tre gånger å rad slutade tvåa. I Barcelona blev det förlust mot åtta ryssar, två ukrainier och två vitryssar som under beteckningen EUN vann med 22-20. I Atlanta vann Kroatien finalen med 27-26 och i Sydney var Ryssland vinnare med 28-26. Sammanlagt coachade "Gurkburken" (kärt barn har många namn i 22 OS-matcher varav Sverige endast förlorade tre (de tre finalerna- med sammanlagt fem mål!)

26 juni fyller Leo Vainonen i Gävle 60 år. Leo är född i Gävle och boxades där för BK Falken när han var med i dubbla OS- båda gångerna i klassen lätt mellanvikt, -71 kg. 1976 i Montreal vann han i första omgången mot Jorge Amparo från Dominikanska republiken. I andra matchen blev det dock förlust mot Kalevi Kosunen, Finland. 1980 i Moskva vann han i första omgången mot rumänen Marcel Sirba. Även i detta OS blev det förlust i andra omgången, nu mot brasen Francisco de Jesus. Leos placering blev även denna gång delad 9:a.

27 juni fyller Owe Lostad i Jönköping 90 år. Han är född i Jönköping och tävlade i rodd för Jönköpings RS – som styrman/cox där hans matchvikt på 51 kg (163 cm) passade bra. 1960 var han med som styrman både i tvåan, fyran och åttan – dock bara i uppsamlingsheatet i åttan. Ingen av båtarna lyckades dock ta sig vidare till final i Albanosjöns vatten invid staden Castel Gandolfo.

28 juni fyller Ann-Louise Skoglund i Falun 50 år. Hon är född i Karlstad och tävlade där i friidrott för IF Göta. 1980 var hon med i OS i Moskva på 400 m (hennes specialdistans 400 m häck fanns

inte med på OS-programmet då där hon i försök nådde 52,76. Hon var också med i finalen på 4x100 m där hon dock aldrig behövde springa tredje sträckan eftersom Lena Möller på andra sträckan råkade ut för en sträckning och tvingades bryta. 1984 i Los Angeles var hon regerande Europamästarinna på 400 m häck från 1982 när hon via

försök (55,75) och semifinal (55,17) – hon vann båda – gick till finalen den 8 augusti. På bana ett kom hon i mål som 5:a (på 55,43) endast två tiondelar från silver och endast två hundradelar från brons. Noteras kan att tiden från semifinalen – då hon slog blivande ettan, marockanskan El-Moutawakel, och trean, rumänskan Cojocar, – hade

Rättelse: I förra SOF-Bulletinen, sidan 11, har bilden på Heike Hedlund (som fyllde 70 år den 15 mars) hamnat fel och kommit med under **Monica Rundqvists** namn. Här bild på pistolskytten Monica som fyllde 50 år den 15 mars.

räckt till silver.

AVLIDNA OLYMPIER

Eivor Alm (gift Astergren) avled den 5 mars 2011 i Skellefteå. Hon var född i Almunge den 29 juni 1924 och var vid sin bortgång 86 år. Eivor åkte skidor för IF Thor i Uppsala när hon var med i Oslo 1952 på 10 km där hon kom 9:a på tiden 45:20. Det var damernas debut i de olympiska längdskidspåren och de, 20 startande, åkte endast denna distans. I Brunnhages OS-bok kan man läsa följande: Loppet gick samma dag och på samma bana som herrstafetten och var mycket krävande men flickebarnen visade överlag upp en oväntat fin kondition och spänst. Lydia Wideman, Finland, vann på 41,40 för två landsmaninnor. Märta Norberg var som 4.a bästa svenska på 42,53.

Bertz Zetterberg avled den 2 april 2011 i Hässelholm, 80 år fyllda. Han föddes i Stockholm den

23 november 1930 och spelade där ishockey för Djurgårdens IF. 1956 var han med som back i Tre Kronor i Cortina där laget kom på 4:e plats. Bertz spelade med i samtliga sju matcher i par med nyblivne SOF-medlemmen Lasse Björn (på den tiden två backpar och tre kedjor). I vinstmatchen mot tjeckerna 5-0 gjorde Bertz ett av målen, 3-0, efter 7.59 i andra perioden. Även SOF-medlemmen Hasse Tvilling var med i Cortina. Se även Ishockeyspecial i SOF-Bullet. nr 1/2011.

Rolf Strandberg avled i Örnsköldsvik den 15 juli 2011. Han föddes också där den 4 augusti 1937 och var 73 år vid sin bortgång. Rolf tävlade i backhoppning för Örnsköldsviksklubben IF Friska Viljor och var med i Squaw Valley 1960 där han kom 18:e. Rolf blev bäste svensk i tävlingen efter hopp på 86,5 och 81 m (204,8 p). Bengt Eriksson (silver-Bengt i nordisk kombination 1956) kom 19:e, Inge "Köla" Lindqvist 29:a och Kjell Sjöberg, som föll i andra, 45:a.

Per Berlin avled i Landskrona den 22 december 2011, 90 år gammal. Så här skriver SOF-medlemmen Thure "Julle" Petersson:

Per var född i Södra Sandby utanför Lund den 1 augusti 1921 och var 90 år fyllda vid sin bortgång. Han började brottas som 14-åring och hade sin storhetstid mellan 1949 och 1956. Han värvades från Eslövs AI till Eskilstuna GAK 1947 för att där efterträda "Preven" Svedberg i weltervikt.

Vid OS i Helsingfors 1952 tog Per silver i fria stilens weltervikt. Man vädrade en rejäl guldchans för Eskilstunapolisen sedan han slagit amerikanen Wayne Smith med 3-0 men så kom bakslaget mot Ali Modjtabavi, Iran, som slog svensken med 3-0. Sedan blev det komplicerat för Smith slog Modjtabavi med 3-0. Hur skulle medaljerna nu fördelas? Ett febrilt räknande vidtog. Per hade en prick mera än Smith men en mindre än Modjtabavi. Killen som Per hade slagit blev mästare medan han själv fick nöja sig med silver. Vid OS i Melbourne 1956 var Per den ende av svenskarna

MEDLEMSNYTT

12 nya medlemmar t o m 29 februari: Lena Adler, Lilla Jägaren 10, 439 94 Onsala, Waldemar Califf, Berghemsgatan 16, 431 37 Mölndal, Åke Call, Storgatan 14 A, 591 38 Motala, Sune Carlsson, Skutudsvägen 15, 133 38 Saltsjöbaden, Mårten Hougström, Mäster Simons väg 24, 170 66 Solna, Georg Larsson, Shs-vägen 2 F, 633 70 Hållsta, Rolf Magnusson, Kristinehovsgatan 1, 117 29 Stockholm, Jonny Nilsson, Fagerhultsvägen 11, 438 53 Hindås, Lars Rifve, Saltholmsgatan 18 A, 426 76 Västra Frölunda, Dicki Sörensen, Grips väg 45, 610 31 Vikbolandet, Torsten Wiklund, Skidvägen 16, 972 51 Luleå, Sven-Erik Åhgren, Bagarbyvägen 54, 191 34 Sollentuna.

Lena, Waldemar, Åke, Sune, Rolf, Jonny och Dicki har alla tävlat i OS och Lars är uttagen som domare i badminton i OS i London nu i sommar.

Tillskottet av nya medlemmar är stabilt – här siffrorna som redovisats i de senaste Bulletinerna: 12-11-10-16 och nu 12. Antalet medlemmar som reglerade sin avgift 2011 uppgick till 380. Påminnelse har gått ut till 83 av de 380. Antalet medlemmar 2010 var 354.

Medlemmar som jubilerar - 50-60-70,75 etc, (kontakta redaktionen om ni saknas!):

4 april: Sven Inge Idofsson i Hamneda (60 år) **24 april:** Mikael Häggström (60)

10 maj: Björn Staaf i Uppsala (70)

20 maj: Carl-Eric Erlandsson i Lund (70)

3 juni: Göran Karlsson i Nyköping (75)

3 juni: Olle Söderlund i Uppsala (75)

29 juni: Anna-Karin Nilsson-Delmar i Täby (60)

som dubblerade. Han gick som vanligt i welter-vikt. I antika stilen tog han brons. Per förlorade klart mot mästaren Mithat Bayrak, Turkiet, och mot tvåan Viktor Manejev, Sovjet. I fristil kom Per på 4:e plats. Guld det vanns av Ikeda, Japan. Dessutom har Per sex segrar i A-fyrstads, nio SM-guld, EM-meriter och finns avbildad på Fyrstadsmedaljen 1987.

Eva Petersén avled den 5 januari 2012 i Stockholm, 88 år gammal. Hon var född den 5 december 1923 i Visby och tävlade i höga hopp för Stockholms Simhopparklubb när hon var med i London 1948. Eva placerade sig som 7:a efter att ha legat trea efter tre hopp.

Peter Åslin avled den 19 januari 2012 i Leksand, endast 49 år fyllda. Han var född den 21 september 1962 i Norrtälje och var ishockeymålvakt i Leksands IF när han 1988 var med i Tre Kronors bronslag i Calgary. Peter spelade med i

två matcher och satt som reservmålvakt i tre av Sveriges åtta matcher. Han stod hela inledningsmatchen mot Frankrike (13-2) och fick hoppa in mot Sovjet (1-7) efter en period då Pekka Lindmark släppt in fyra mål. Peter kom undan med tre insläppta på två perioder.

Gösta Arvidsson avled den 16 februari 2012 på sjukhuset i Skövde, 86 år gammal. Han var född den 21 augusti 1925 i Åsarp utanför Falköping och bodde i grannorten Kinnarp vid sin bortgång. 1948 tävlade han för Falköpings AIK när han var med i kulstötning i London. Gösta kom 5:a på 15,37.

Tre amerikaner tog hand om medaljerna på längderna 17.12 – 16.42 med Willie Thompson som segrare. Gösta hade även polacken Lomowski sex cm framför sig. Sveriges största hopp Roland Nilsson blev utslagen i kvalet sedan han missat uppvärmingen p g a tidsändring för hans stötande.

Oktett med full pott i pristävlingen

Frågetävlingen Anno 2011 som skickades ut med SOF-Bulletinen nr 4/2011 har orsakat en hel del hjärnarbete bland våra medlemmar.

Dock har åtta hittat fram till det korrekta svaret och de får dela solidariskt på 24 trisslotter. Tröstpris till placeringarna 9 och 10 som var väldigt nära alla rätt.

Trogne lösaren av klurigheter, **Leif Blomqvist**, skriver bl a så här om bild C:

Klockrent eller som vi säger i kanten av glasriket, GLASKLART. Skämt åsido – jag har en bok om Svenska Finlands Idrottsförbund 1912-87 där Paavo sittande på en bänk talande med Höckert. Kläderna- speciellt hatten – stämmer bra så mitt svar blir Paavo Nurmi.

Kurt Holmegård skriver så här om bild A:

När jag såg frågorna samt läste om uttagningsloppen inför OS 1952 slog det mig följande. De tre främsta i detta lopp över 1.500m, Olle Åberg, Ingvar Ericsson och Karl-Erik ”Tumba” Karlsson har jag en bild på med respektive autograf. Bilden är kanske tagen efter nämnda lopp.

Tack också alla som hört av sig om fackelbärare inför OS 1952 – rapport om detta i kommande Bulletin.

Resultatet i tävlingen:

Mattias Åberg, Järfälla, Carl-Ebbe Strömdahl, Malmö, Kjell Eriksson, Arboga, Leif Blomqvist, Växjö, Christer Tingvall, Brämhult, Leif Wrisemo, Arboga, Knut Johansson, Ljungskile, Kurt Holmegård, Solna alla 3 rätt (1225)

9) Inge Wilhelmsson, Finja, 3 (1185), 10) Stefan Nilsson, Gantofta, 2 (1225)

John Davis USA vann tungviktsklassen i OS, både 1948 och 1952. Han lyfte sammanlagt 452,5 kg i London och 460 kg i Helsingfors.

Rätta svar:

Bild A: Henry Eriksson med OS-facklan och Olle Åberg

Bild B: Från invigningen av OS i London 1948

Bild C: Det är Paavo Nurmi som syns i hatten

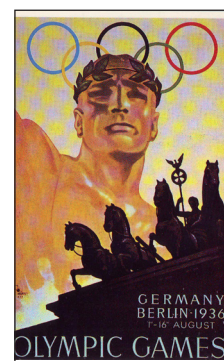
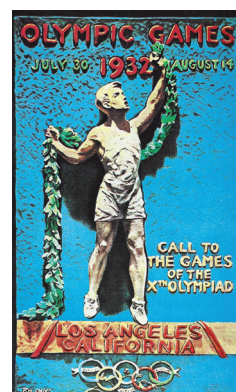
Utslagsfrågan- Bild D: På bilden syns tyngdlyftare från Argentina och de tre starkaste klarade följande vikter: bronsmedaljören i tungvikt, Selvetti 432,5 kg, 6:an i tungvikt, Ferreira 410 kg respektive 7:an i lätt tungvikt, Forte 382,5 = 1.225 kg

Tommy Wahlsten

VÅR ÄLDSTA OLYMPIER FYLLER 100

Foto: Christian Thörnqvist, Helsingborgs Dagblad

”Kickan” Sjöqvist-Ingers äldre än OS i Stockholm

av Tommy Wahlsten

Kristianopels GoIF, en förening i Fågelmara, som är en tätort i Karlskrona kommun) fyllde 70 år 2011. På föreningens hemsida får man denna information: Ingeborg ”Kickan” Sjöqvist (Ingers) född 1912 i Kalmar, tog silver i höga simhopp (10 meter) i EM 1931 och 1934. ’

Hon var även med i Olympiska spelen i Los Angeles 1932, och då kom ”Kickan” på en fjärde plats och vid Olympiska spelen i Berlin 1936 slutade hon på nionde plats.

Ingeborg träffade sin man Lennart Ingers i Fågelmara och de gifte sig 1939. Han kom att bli verksam i föreningen bl a dess ordförande 1949-1956. ”Kickan” var föreningens sekreterare åren 1950-1955.

Ingeborg bor idag tillsammans med Lennart utanför Helsingborg och hon fyller 100 den 19 april.

Lennart är tre år yngre – han fyller 97 år den 14 april. De har varit gifta i 72 år och närmar sig rekordet ? 77 år.

”Paret Stål-farfar” har rekordet?

”Stålfarfar” Gustaf Håkansson (1885-1987) och hans fru Betty Maria (1881-1986) var gifta åren 1908-86. Gustaf cyklade 1951 Sverigeloppet, från Haparanda till Ystad, Tävlingsledningen hade vägrat honom att starta – åldersgränsen var 40 år – men han ställde ändå upp.

Cykelloppet kördes i etapper och när de tävlande sov cyklade Gustaf upp till tre dygn i sträck. På den egentillverkade nummerlappen hade han skrivit en stor nolla.

Han fick stor uppmärksamhet i tidningarna och blev en rikskändis när hela svenska folket följde hans färd genom landet. Efter 6 dagar, 14 timmar och 20 minuter kom han till Ystad - 24 timmar före de tävlande.